

شعیر و مهجهول

تهیب جهبار

شعیر کهشفی مهجهوله، ئەم رستهیه لای کورد و عەرب زۆر دەوتریت و دەنوو سرتیت. ئەم رستهیه لە سێ وشەیی عەربی پیکهاتوو، بەلام بە دارشتنێکی کوردی. وشەیی شعیر، لە زمانی کوردیدا دوو وشەیی بەرامبەر هەیە، ئەوانیش « هۆنراوه و هەلبەست »ن. ئیستا هۆنراوه زیاتر و هەلبەست کەمتر بەکار دەهێنریت. ئیمە لەگەڵ ئەو داین هەر وشەیی شعیر بەکار بهێنریت، چونکە هەموو خەلکی کورد لەگەڵ ئەو وشەیدا راهاتوو و تێدەگا. هەروەها میللهتانی دەورووبەریش هەمان وشە بەکار دەهێنن. لە زمانی کوردیدا، کەشف بە واتای دۆزینەوه یاخود ئاشکر کردن دیت، مهجهولیش واتا نادیار و هەست پێنەکراو. رستهکه به کوردی دهبیته « هۆنراوه دۆزینەوهی نادیاره » یاخود بلین « شعیر دۆزینەوهی نادیاره ». لەبەر ئەوەی وشەیی شعیر و وشەیی مهجهولی عەربی زیاتر لەسەر دەمی خەلکە، ئیمە لەم نووسینەدا، هەردوو وشە عەربییەکه بەکار دەهێنین، واتا رستهکه دهبیته «شعیر دۆزینەوهی مهجهوله ». ئیمە ئەم رستهیه به راست نازانین و شعیر دۆزینەوهی مهجهول نییه! بەلکو شتێکی تره، که له کۆتایی نووسینهکهدا دهیسلمینین. ئەم نووسینەیی ئیمە، بەشێکە لە زنجیرهیهك نووسین لەسەر هونەری شعیر، هەروەها را و بۆچوونی خۆمان لەسەر ئەو هونەرە. لەبەر ئەوە، لێرەدا زۆر باسی هونەری شعیر ناکهین، بەلام هەز دەکەین هەندێ پێناسەیی جیاجیای شعیرتان پیشکەش بکەین. عەرب دەلی: (شعیر قسهیهکه کیش و سەروای هەیه، مانایهك دهگهیهنیت). شاعیری عەرب (ابو العلاء المعری) دەلی: (شعیر قورئانی شهیتانه). هەروەها دەلین: (شعیر وینهکیشانه به وشه، شعیر جریوهی چۆلهکهیه، شعیر کهلامی فریشتهیه، شعیر وەرگیرانی بێدەنگییه، شعیر زمانی جومبازه... هتد)، هەموو ئەم پێناسانه جوانن بۆ شعیر، بەلام ئیمە لەناو هەموویاندا پێناسەیی (شعیر وینهکیشانه به وشه) مان لا جوانتر و پەسەنده. مەبەستی سەرەکی ئەم نووسینەیی ئیمە زیاتر قسهکردنه لەسەر مهجهول و دۆزینەوهی مهجهول و پهيوهندی مهجهول به شعیرهوه .

مروّف له رۆژی پهیدا بوونییهوه لەگەڵ مهجهولدا دهژی و مامهلهی بهردهوام یان پچر پچری لهگەڵ مهجهولدا ههبووه و ههیه. به بی مامهلهکردن لهگەڵ مهجهولدا ههناکا و ئاسووده نابیت. بهرای ئیمە مروّف له سەرەتای

په‌یدابوونیه‌وه تاكو ئهمرۆ له‌گه‌ڵ چوار مه‌جهولدا مامه‌له ده‌كات، ئهمانه‌ی خواره‌وه چوار مه‌جهوله‌كه‌ن 1: مه‌جهولی ئه‌فسانه‌یی: ئه‌فسانه به‌شیک‌ی گ‌رنگ‌ی مه‌عریفه‌ی مرۆفه به‌ درێژایی میژوو. مه‌عریفه‌ی مرۆف به‌ ئه‌فسانه ده‌ستی پیکردوه، ئه‌فسانه ئه‌و حیکایه‌ت و چیرۆکانه ده‌گرێته‌وه که له لایهن خوداوه‌ند یاخود پاله‌وانی خورافییه‌وه ده‌وتریته‌وه یاخود ده‌کریت، به‌لام هه‌یچ له‌و حیکایه‌ت و چیرۆکانه ناتوانریت له واقیعدا جیبه‌جی بکریت و راستیه‌که‌ی بسلمینریت، له‌بهر ئه‌وه ئه‌فسانه کۆمه‌لی رووداو و پاله‌وانی مه‌جهولی هه‌یه، مرۆف به‌کاریه‌یناوه بۆ روونکردنه‌وه‌ی دیارده و راستی، یاخود بۆ گوێرایه‌لی و ترساندن و عیبه‌ت و هرگرتن، هه‌روه‌ها بۆ خو‌ش‌نودی و ئاسووده‌یی رۆحی. ئیتر ئه‌و پاله‌وانانه زینده‌وه‌ری خه‌یالی بن وه‌ک ئازهل و دار و دره‌خت، یاخود خوداوه‌ند و که‌سایه‌تی جیاواز که ده‌سه‌لاتی راده‌به‌دريان هه‌یه له به‌رپه‌بردن و گوێزینی ژيانی مرۆف و سروشتدا. ئه‌فسانه هه‌ر به‌ مه‌جهولی ده‌مینته‌وه و که‌شف ناکریت. لای خه‌لکانیک هه‌ندیکیان پیرۆزن و گوێرایه‌لی ده‌بن، لای خه‌لکی تریش ده‌قی جوان و چێژبه‌خشن. به‌لام هه‌ندیك ئه‌فسانه‌ش هه‌یه به‌ پێی به‌رپه‌یش چوونی زانست پووکاونه‌ته‌وه و ده‌پووکینه‌وه. مه‌جهولی ئه‌فسانه‌یی به‌ر هه‌می خه‌یاله 2. مه‌جهولی ئایینی: مه‌جهولی ئایینی، ئه‌و شته مه‌جهولانه ده‌گرێته‌وه که له ئاییندا (زه‌مینی بیت یان ئاسمانی) باسی کراوه، مرۆف رۆژانه مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌كات وه‌ک (به‌هه‌شت، دۆزه‌خ، رۆح، شه‌یتان، جنۆکه، پردی سیرات، ژيانی پاش مردن... هتد) ئه‌م مه‌جهولانه له کتییی ئاییندا باسیان کراوه و ناویان هاتوه و پیرۆزن، لای خه‌لکی باوه‌ردار و جودیان هه‌یه و نادیارن، ئه‌م مه‌جهوله ئایینیانه یه‌کێکن له کۆله‌که‌کانی باوه‌رداری. هه‌موو مرۆف به‌ گشتی، باوه‌رداران به‌ تاییه‌تی، مامه‌له‌ی ته‌واویان له‌گه‌لدا ده‌که‌ن بۆ ریکخستنی ژیان و گوزهران و هه‌لسوکه‌وتی رۆژانه‌یان، هه‌روه‌ها بۆ گوێرایه‌لی و ترساندن و عیبه‌ده‌ت و دلخۆشی و ئاسووده‌یی رۆحی. نابیت مرۆف خۆی له قه‌ریان بدات بۆ که‌شفکردنیان. هه‌روه‌ها تا ئیستا زانست نه‌یتوانیوه هه‌یچ شتیکیان له باره‌وه که‌شف بکات، ئیمه له‌و باوه‌رداین، زانست، نه‌ ئیستا و نه‌ دوا‌رۆژیش، ناتوانیت هه‌یچ شتیکیان له باره‌وه بلیت، هه‌ر به‌ پیرۆز و نادیار ده‌میننه‌وه. ئایین و مه‌جهولی ئایینی به‌ر هه‌می عه‌قل و خه‌یالن 3. مه‌جهولی زانستی (مادی): مه‌جهولی مادی ئه‌و مه‌جهولانه‌یه که له سروشت و مرۆفدا بونیان هه‌یه، وه‌ک (سروشت به‌ هه‌موو پیکهاته و دیارده‌کانیه‌وه، جه‌سته و ده‌روونی مرۆف به‌ هه‌موو پیکهاته و دیارده‌کانیه‌وه). ئه‌م مه‌جهوله مادیانه دیار و نادیارن، له

سهره‌تای په‌یدابوونی سروشت و مروّقه‌وه وجودیان هه‌یه، به‌لام پیکهاته و بوّندی نیوانیان به‌نیسه‌ت مروّقه‌وه نادیار بووه، مروّف له‌سهره‌تای په‌یدابوونیه‌وه تا‌کو ئیستا، له‌ریگای زانسته‌وه، مامه‌له‌ی وردی له‌گه‌لیاندا کردووه، توانیویه‌تی پیکهاته و بوّندی نیوانی به‌شیکیان بدوژیته‌وه و ئاشکرای بکات و له‌خزمه‌تی مروّفا به‌کاریان به‌ئینیت. ئەم مه‌جهوله‌مادیانه‌ پیرۆز نین و قابیلی دوژینه‌وه و هه‌لوه‌شاندنه‌وه و جاریکی تر لیکدانه‌وه و دروستکردنه‌وه، هه‌روه‌ها له‌ریگای زانسته‌وه توانراوه، زۆر هاوکیشه و دیارده، ته‌فسیری جیاواز و پیچه‌وانه‌یان بو بکریت، وه‌ک چۆن جارن وایان ده‌زانی خوور به‌دهوری زه‌ویدا ده‌سوریته‌وه، به‌لام ئەسنیرهناس و فه‌یله‌سوفی ئیتالی گالیلو گالیلی (1564 – 1642ز) هات و له‌ریگای زانسته‌وه توانی ئەو هاوکیشه‌یه راست بکاته‌وه که زه‌وی به‌دهوری خووردا ده‌سوریته‌وه، هه‌روه‌ها جارن دیاریکردنی ره‌گه‌زی منداڵ له‌سکی دایکدا به‌شتیکی مه‌جهول و حه‌رام ده‌زانرا، به‌لام ئیستا له‌ریگای ئامیریکی ساده‌ی وه‌ک(سونار)ه‌وه، ده‌توانریت ره‌گه‌زی منداڵ دیاریبکریت. هه‌روه‌ها دوژینه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌کانی ماده و پیکهاته‌کانی، هوکاری دیارده‌کانی سروشت، دوژینه‌وه‌ی ئەندامه‌کانی له‌شی مروّف و ده‌روونی مروّف و دیراسه‌کردنیان، بو دوژینه‌وه و چاره‌سه‌ری نه‌خۆشی. به‌لام ئەم مه‌جهولانه‌ی سروشت و جهسته و ده‌روونی مروّف، به‌میلیاره‌هان و جارن زۆربه‌یان کهشف نه‌کراون و پیرۆز نین، له‌گه‌ل ره‌وتی به‌ره‌وپیشه‌وه چوونی زانستدا ورده‌ ورده‌ کهشف ده‌کرین و بو خوشگوزهرانی و ئاسوده‌یی و ئارامی مروّف سویدیان لئ وهرده‌گیریت. کهشفی سروشت و پیکهاته‌ی له‌گه‌ل کهشفی پیکهاته‌ی جهسته و ده‌روونی مروّف به‌ره‌می عه‌قل و زانستن. به‌لام له‌بواری داهینانی زانستیدا، خه‌یال ده‌وری سه‌ره‌کی ده‌بینیت 4. مه‌جهولی هونهری (شاعر): من لیره‌دا ته‌نها قسه‌ له‌سه‌ر مه‌جهول له‌شاعردا ده‌که‌م، مه‌جهول له‌به‌شه‌کانی تری ئەده‌ب و به‌شه‌کانی هونهردا جیده‌هیلّم بو نووسه‌ر و هونهرمه‌ندی ئەو بابه‌تانه. مه‌جهولی شاعرانه‌ که بابته‌ی سه‌ره‌کی ئەم نووسینه‌ی ئیمه‌یه، مه‌جهولیکه‌ په‌یوه‌ندی به‌مه‌جهولی ئەفسانه‌یی و ئایینی و مادیه‌یه‌ نییه، مه‌جهولیکه‌ پیرۆز نییه و له‌گه‌ردونیشدا بوونی نییه، شاعیر له‌ریگه‌ی خه‌یاله‌وه دروستی ده‌کات، مه‌جهولیکه‌ تاییه‌ته‌ به‌ شاعیر خۆی، که‌سی تر بو‌ی نییه ئەم مه‌جهوله‌ به‌کاربه‌ئینیت، چونکه ئەو مه‌جهوله‌ که شاعیر ده‌یخولقینیت تاییه‌ت ده‌بیت به‌خۆی و ته‌نها لای خۆی پیرۆزه، مه‌جهولیکه‌ له‌واقیعدا نایه‌ته‌دی، به‌لکو له‌زه‌ینی شاعیر و وه‌رگردا به‌رجهسته‌ ده‌بیت و چیژ ده‌به‌خشیت، راسته‌ شاعیر له‌ریگای هه‌سته‌وه سوود له

ماده و دیاردهی سروشت هر وهها جهسته و دهر وونی مروّف و هر دهگرت، به دروستکردنی بۆندی تازه لهنیوان شتی ههستیپیکراوی سروشت و ژبانی مروّفدا، له ریگهی خهیاڵهوه سروشتیکی تازهی ناواقعی دروستدهکات، بهشیوهی وینهی شیعرانهی بهر جهسته و ناشنا پیشکهمان دهکات، که بهنیهست ئیمهی و هر گره وه وینهی تازه و چیژ بهخشن. مهجهولی هونهری (شیعر) بهر ههمی خهیاڵه * * * . هینانهوهی نمونه و شیکردنهوهی، بۆ مهجهولی ئهوه چوار بوارهی سهروهه، زورمان ههیه بهلام ئیمه له سهروهه وتمان مهبهستمان لهم نووسینه زیاتر مهجهولی شیعرانهیه، لهبهر ئهوه هینانهوهی نمونه و شیکردنهوهی بۆ مهجهولی ئهفسانهیی و ئایینی و زانستی ههلهگهگرین بۆ ههلیکی تر، ئیستا نمونه و شیکردنهوهی مهجهولیکی شیعرانهتان بۆ دههینینهوه.

دلاوهر قهره داغیی شاعیر له شیعی (رییواریکی بهر بهری به تهپوتوزی بیابانهوه) دهلی: دیمه بانیزه که دادهنومهوه و به چرپهیهک که بهسه بهفره کهدا دهخلیسکی بهزوبانیکی تهپوتوزاوی که خویشم تیی ناگهه رییواری بهر بهری بانگ دهکهه (1). ئهم کوپله شیعره، که شاعیر خوی بکهه کهیهتی، له چهند جوولهیهک پیکهاتوه و به چهند وینهیهک دهر بیریهوه، له دیری یهکهه و دووه و پینجهمدا، سی جووله و سی وینه ههیه، وینهکان ئاسابین، و هر گر به ئاسانی وینای دهکا و هریدهگرت. دیمه بانیزه که دادهنومهوه و

رییواری بهر بهری بانگ..... دهکهه. (هاتن بۆ بانیزه) و (دانهوینهوه) و (بانگکردن)، جووله و وینهی ئاسابین، روژانه پیادهیان دهکههین، دهیانینین و ههستیان پیدهکههین. بهلام قوولایی بابهتهکه و داھینان له کوپله شیعره کهدا له جووله و وینهی دیری سنیهم و چوار همدایه. وه نهبی دیری یهکهه و سنیهم و پینجهه روولیان نهبی، چونکه تهواوی پینج دیره که بهیهکهوه، جووله و وینهی کوپله شیعره که تهواو دهکهه. له دیری سنیهمدا وینهیهکی مهجهولمان پیشکهم دهکات (به چرپهیهک که بهسه بهفره کهدا دهخلیسکی)، چرپه دهنگه، دهبیستری، بهلام نابینری و کیشی نییه، شاعیر وای وینا کردوه، ههه دهبیرری و ههه کیش و قهبارهی ههیه، کاتی چرپه که له دهمی دهر دهچی و دهکهووته خوار هوه و بهسه بهفری بهردهم باله خانه کهدا دهخلیسکی. دروست ئهم وینهیه مهجهوله، له واقیعدا نایهته دی، شاعیر دروستیکردوه، لای و هر گر زور سهه سهه مکهه و چیژ بهخشه. له دیری چوار همدای شاعیر وینهیهکی

تری مهجولمان پیشکش دهکا (به زوبانیکی تهپوتوزاوی که خویشم تیی ناگهم)، زوبان-زمان-قسهکردن، دهنگه، دهنگیش دهبیستری بهلام نابینری، شاعیر خهسلهتی تهپوتوزاوی داوه به زمان، وهک بلئی دهبیریت، که نهمه دوره له واقیعهوه، چونکه زمان قهت نهو خهسلهتهی نهبووه و وهریناگریت، دهکریت له واقیعدا هندی خهسلهتی تر به زمان-قسهکردن بدریت، وهک زمانی نهرم یاخود زمانی توند، بهپی بهرزی و نزمی تون و چری دهنگی ناخاوتن. بهلام هرگیز خهسلهتی تهپوتوزاوی وهرناگریت، چونکه دهنگ نابینریت، له دهمهوه دهردهچی و تهپوتوزاوی نییه، که له دهمیش هاته دهرهوه له ههوادا نابینریت تاکو بزانی تهپوتوزی لی نیشتووه یاخود نا. داهینانی شاعیر لهوهدایه به گورینی خهسلهتی زمانهکه له نهبیراوهوه بو بینراو و قهبارهدار و دروستکردنی وینهیهکی مهجهول، که لای وهرگر سهرسامکر و چیژبهخشه. نهم دوو وینهیه (خلیسکانی چرپه بهسهر بهفردا) و (زوبانی تهپوتوزاوی)، خهسلهت و بوندی ناسایان تیکشکاندووه و خهسلهتی تازه و بوندی تازهیان دروست کردووه، شتی ناباویان کردووه به باو، نهم دوو وینهیه له واقیعدا وجودیان نییه، شاعیری داهینهر دروستی کردوون. له زهینی وهرگردا سهرسامی دروست دهکن و به چیژهوه بهرجهسته دهن. نهم دوو وینهیه بهرهمی خهیالی مروفن، خهیالدانیکی کارا و داهینهرانهی شاعیر دروستی کردوون. نهم دوو وینهیه تاییهتن به شاعیر دلواهر قهرهداغی، هی کهسی تر نییه، ههردوویان لای شاعیر پیروزن، ههقی خوشییهتی شانازیان پیوه بکات، چونکه مولکی خوین، پیش نهم کهسی تر دروستی نهکردوون. وهرگریش دهتوانیت به پیروز وهریان بگریت، نهگهر وهرگریکی بهسهلیقه بیت و خهیالدانیکی کارای ههبت بهپی نهو شیکردنهوهیهی لهسهر کوپله شیعرهکه کردوومانه، دهرکهوت که شیعر کهشفی مهجهول نییه (وهک له سهرهوه وتمان)، بهلکو دروستکردنی مهجهوله. چونکه نهو دوو وینهیه لهو کوپله شیعهدا وینهی مهجهولی دروستکراون، له واقیعدا وجودیان نییه، خهیالدانی شاعیریکی داهینهر دروستی کردوون، نهک نهوهی له سروشت یاخود ژیانی مروفا ههبوون، تا نیستا کهس ههستی پی نهکردوون، دلواهری شاعیر هاتبی کهشفی کردبن * * *. زورجار دهوتریت شاعیر پهیامبهره، منیش دهلیم، بهلی وایه. بهلام به مهرجی نهو شاعیره شاعیریکی رهسن بیت، خاوهن خهیالدانیکی کارا و داهینهرانه بیت، بتوانیت وینهی مهجهول دروستبکات، له زهینی وهرگردا به ناسانی بهرجهسته ببیت، نهک وینهی نالوز و رهق و تهق، شتی باو بگوریت بو ناباو، شتی ناباویش بگوریت بو باو. دروستکردنی بوندی

تازه لهښوان شتی هسټینګراوی سروشت و ژیانی مروځدا، کاریکی ئاسان نییه و به هموو کهس ناکریت، جګه له شاعیر و هونرمندی داهینر. هموو ئهو پهیامبرانهی بهدریژایی میژوو به نهمری ماونهتهوه، ئهو پهیامبرانن که مهجهولیان دروستکردووه، بو هر مهبهست و مرامیک بیت، پهیامهکهی خوی له ریګای دهقی ئهفسانهیی و حیکایهت و وینهی مهجهولهوه گهیاوندووه، خوی و پهیامهکهی به نهمری ماونهتهوه. بهلام ئهو پهیامبرانهی نهیانتوانیوه دهقی ئهفسانهیی و حیکایهت و وینهی مهجهول دروستبکن، خویان و پهیامهکانیان لهبیرکراون، مهګر له کتیبی میژوودا باسبکریښ. شاعیری ئهمرو ئهرکیکی قورسی لهسره، که دهبیت رولی پهیامبر ببینیت، شعیریکمان بو بنوسیت پر بیت له وینهی مهجهول و پهیامی خوی بګهیهنیت، به پیچهوانهوه حسابی شاعیری پهیامبر و پهیامداری بو ناکریت و لهبیردهچیتهوه. مهجهولی ئهفسانهیی و مهجهولی ئایینی ماون و کاری خویان دهکن و بهردهوامن، له هموو جیهاندا خهلکیکی زور پابهندن پنیانهوه و پهیرهویان دهکن. بهلام لای هندی خهلکیش کال بوونهتهوه، لای هندی کهسیش بیریان لیناکریتهوه. ئهمرو بههوی پیشکوتنی زانست و تهکنهلوجیاوه، دروستکردنی ئهفسانهی تازه و هاتنهکایهی ئایینی تازه، کاریکی زحمهته و دتوانین بلین مهحاله. مهجهولی ئهفسانهیی و ئایینی، هزاران ساله هن، دهقی خویان وهرگرتووه و بهکاردهینرین و گورانکارییان بهسردا نایهت، دتوانین بلین خهریکه بینه شتیکی ئاسایی و ساده، بهلام پیروژن، خهلکانیکی زور پنیانهوه پابهندن. ژیان بهردهوام له گوراندايه، زانست و تهکنهلوجیا بهردهوام له پیشکوتندایه، مروځی ئهمرو، روژ به روژ هست به ناموبوونی زیاد دهکات، بویه مروځ پیویستی به مهجهولی تازهیه، وهک له سهرهوه وتمان بهبی مهجهول ههناکا و ناسرهوی، بهردهوام پیویستی به مهجهولی تازهیه بو چیژ وهرگرتن و ئاسودهیی روځی. ئهرکی شاعیر و هونرمنده، که همیشه مهجهولی شعیرانه و هونریبانهی تازهی پتهی بو مروځ دروستبکن، تاکو هتهی نامویی کهمبکاتهوه یاخود لپی رزگار ببیت، هست به ئارامی و دلخوشی بکات و روځی ئاسوده بیت . پوختهی مهبهستی بابهتهکهمان به چوار خال، بهم شیوهیهی خوارهوه کوتایی پی دهینین. 1: ئهفسانه: بهرهمی خهیاله، دروستکردنی مهجهوله. 2: ئایین: بهرهمی خهیال و عهقله، دروستکردنی مهجهوله. 3: زانست: بهرهمی خهیال و عهقله، کهشفی مهجهوله. 4: هونر (شعیر): بهرهمی خهیاله، دروستکردنی

مەجھولە، نەك كەشفي مەجھول. سەرچاوه (1): دلاوهر قەرەداغى/ لئىرەولەوى
باران. دووراودوور ھەتاو/ كۆشيعر/ سلئيمانى-چاپخانەى تاران/ چاپى يەكەم-
2020/ل590... سەرچاوه: پاشكۆى ئەدەب و ھونەرى كوردستانى نوى
ژمارە ۸۲۹۲ رۆژى پئىنجشەممە ۱۸ ى شوبات ۲۰۲۱